

Mer än bara snack. "Talk Rreal Femmes" heter Kävestas danslinjes slutproduktion, och föreställningen lever definitivt upp till sitt kaxiga namn.

Bilder: Urban Århammar

Mer verkstad än snack

Kävestas danslinje avslutar med föreställningen "Talk Rreal Femmes"

Kävestas danslinje ger nu sin slutproduktion "Talk Rreal Femmes" på Nya Teatern. Emma Eriksson och Saga Kihlstedt förklarar vad året på folkhögskolan och den moderna dansen har betytt för dem.

– Javisst är den, menar Emma Eriksson och Saga Kihlstedt från Kävesta Folkhögskolas ettåriga danslinje när Örebro Tidning antyder att titeln på deras slutproduktion är kaxig.

Sedan förklarar de att "Talk Rreal Femmes", som den föreställning som ges på Nya Teatern heter, är en sammansättning av första bokstaven i alla dansarnas namn. Något genomgående budskap finns heller inte, utan det är något av en sammanfattning av vad danslinjen gjort med både lärar- och elevkoreografier, men där de enstaka verken absolut kan ha en tanke bakom. Men både Saga och Emma menar att just att det är modern dans de sysslat med på Kävesta gör det så mycket friare jämfört med exempelvis jazzens och balettens mer styrda grunder. Då

är den moderna mer fri både för dansarna och koreograferna. Och inte minst för publiken. Man får tolka som man vill och man behöver inte heller tolka den moderna dansen alls.

– Man ska inte känna sig dum om man inte förstår, säger Emma Eriksson från Hedemora. Det gör ingenting. Man kan tycka att det var fint, det räcker så. Vi hoppas bara att publiken ska bli glad och kanske lite mer intresserad av modern dans och dans överhuvudtaget.

Tiden på Kävesta beskriver Saga Kihlstedt från Arvika som "Helt underbar" och Emma håller med och kallar året på folkhögskolan för bland det bästa i hennes liv. De hyllar sina lärare och även livet på skolans internat.

– Man har upptäckt så mycket om sig själv, om sin kropp och om dansen, förklarar Emma året i den lilla egna bubbla i världen som Kävesta varit för dem.

– Vi har verkligen fått lära oss att samarbeta i dansen, fyller Saga i. Att ta hänsyn till varandra och kunna föra en dialog.

Att föra den dialogen även med publiken är en annan sak de lärt sig.

– Just modern dans är kanske det svåraste, menar Saga. Jazz är ju showigt och balett vet alla vad det är. Men vi har verkligen fått lära oss att uttrycka oss.

– Att redan i danssalen koppla på, lägger Emma till. Man dansar ju på ett annat sätt inför publik. Det är inte lätt. Det är en tränings sak.

Emma tänker söka sig vidare och vill bli danslärare. Saga har inga planer på att gå vidare just nu, men för båda två har och är dansen en viktig del av livet.

– Jag minns projektarbetet i trean på gymnasiet, säger Saga. Jag och en kompis gjorde en egen föreställning. Vi la mycket tid på det, och man blev så lycklig efteråt när man gjort allting själv och märkte att det blev uppskattat.

– Man har slitit så och det kanske har gått fel många gånger, funderar Emma. Men när man väl känner att det ändå blir ett verk. Ja, man blir så stolt när man når dit.

Urban Århammar

